

NEČEKKO

Ročník: 11

Číslo: 1.

Cena: 0,40€ Šk. rok: 2016/2017

POZOR!

Rozlúšti knižnú šifru
a zapoj sa do súťaže
o skvelé ceny. Viac
info vnútri!

Občasník ZŠ Jakubov

www.zsjakubov.sk

facebook.com/zsjakubov

Ahojte, kamaráti!

Nové Áčko je na svete a my máme z toho nesmiernu radosť!

Stojí za ním kusisko práce a len vďaka usilovnosti našich redaktorov a prispievateľov ho dnes môžete držať v rukách. Vedzte, že robíme maximum, aby Vám nasledujúcich pár strán zlepšilo náladu a vyvolalo úsmev na tvári. Aha, takýto 😊!

Nie je náhoda, že Áčko k Vám prichádza práve v marci. Marec je totiž pre všetkých, ktorí majú radi písané slovo, výnimočný mesiac. Je to totiž mesiac knihy.

My Vám síce neponúkame hotovú knižku, ale sme si istí, že aj naše príbehy a básne budú pre Vás skvelým oddychovým čítaním.

Nech sa páči, začítajte sa a dovoľte svojej fantázii lietať!

P.S. Ak by ste chceli prispieť svojou troškou k tomu, aby bolo naše Áčko ešte lepšie, pošlite Vaše práce (príbehy, básne, kresby, tajničky...) na mail otrubova@zsjakubov.sk.

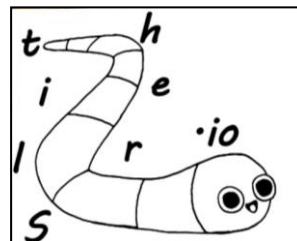
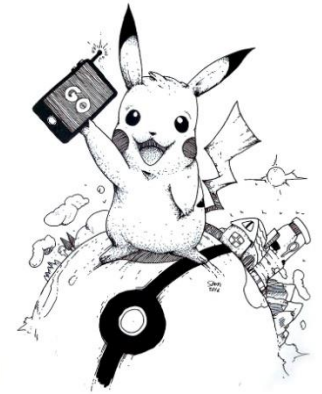
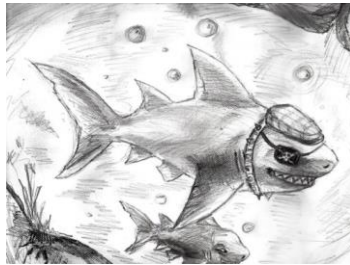
Tešíme sa, že nás čítate!

redakcia

APPKY

TOP 10 APLIKÁCIÍ A HIER V ROKU 2016:

1. Pokémon go
2. Slither .io
3. Color switch
4. Hungry shark World
5. Car mechanic simulator 2016
6. Meme generator
7. Sim city build it
8. Let Go
9. Ničiteľ mravcov
10. Plague inc

4 Google triky ktoré musíte vyskúšať

- @ Skúste napísať do Googlu **Do a barrel roll** a uvidíte čo sa stane.
- @ Chcete si zahrať nejakú hru ? Stačí napísať **atari breakout**, stlačiť ikonku obrázky a môžete hrať. Buďte veľkým bojovníkom !
- @ Napíšte do Googlu **Zerg rush**, klikajte na krúžky a nenechajte si zničiť všetky ikony.

Ideálne miesto pre život podľa našich šiestakov

Ideálne miesto je také, ...

kde je veľa dobrých kníh a časopisov.

kde je veľa psov a mačiek.

kde sú v každom dome aspoň dva televízory.

kde je veľké baletné zrkadlo.

kde je všetko fér.

kde nie je žiadna škola.

kde sú počítače zadarmo.

kde nie sú choroby a parazity.

kde všetko vieme aj bez učenia.

kde môžeme robiť to, čo chceme.

kde sa môžem opaľovať pri mori.

kde sú všetci kamaráti.

kde je moja rodina.

kde je príroda a pokoj.

kde sú desaťkrát v roku prázdniny.

kde je modré more.

kde nie je žiaden stres.

kde nie sú otravní učitelia.

kde je veľa zdravého jedla.

kde sú jednorožce.

kde majú ľudia stále dobrú náladu.

kde nie sú peniaze.

kde sa v škole neznámkuje.

kde je zmrzlináreň na každom kroku.

kde je v lete teplo a v zime sneh.

kde existuje jazyk, ktorý všetci ovládame aj bez učenia.

šiestaci

OSMESMEROVKA

KYBERŠIKANA
 POČÍTAČ
 ČOKOLÁDA
 PLAGÁT
 PILOT
 KÁVA
 FOTKA
 TOVÁREŇ
 DOKTOR
 KOMIX
 RODIČIA
 SOCIÁLNA SIEŤ
 AUTO
 ČADIČ
 KOV
 OBOJŽIVELÍK
 KEČUP
 ŠIKANA
 RIZIKO
 ROH
 OLEANDER

P	O	Č	Í	T	A	Č	N	E	P	L	A	G	Á	T	P
O	S	D	R	E	P	O	I	F	I	U	R	Á	Ž	K	A
O	N	L	I	N	E	K	B	O	L	K	O	L	E	N	O
V	O	K	O	E	L	O	E	T	O	V	Á	R	E	Ň	A
A	B	Y	B	O	K	L	H	K	T	D	I	E	Ť	A	J
Ň	I	B	O	S	K	Á	V	A	V	K	R	O	K	O	J
A	C	E	J	E	F	D	O	K	T	O	R	O	K	N	O
O	Y	R	Ž	T	K	A	R	O	K	M	O	Y	P	O	K
N	K	Š	I	K	A	N	A	I	N	I	D	T	E	R	O
A	E	I	V	R	I	Z	O	T	O	X	I	N	E	T	E
D	L	K	E	Č	U	P	R	U	K	A	Č	A	D	I	Č
Á	N	A	L	M	I	K	I	N	A	M	O	H	L	I	B
V	O	N	N	Y	R	I	Z	I	K	O	A	U	T	O	I
K	H	A	Í	C	O	L	E	A	N	D	E	R	H	Z	N
Y	A	E	K	U	H	K	L	Á	V	E	S	N	I	C	A
S	O	C	I	Á	L	N	A	S	I	E	Ť	Ž	I	Ť	I

VAŇA
 NADÁVKY
 URÁŽKA
 BEH
 KOLENO
 ONLINE
 DREP
 BOK
 KROK
 BICYKEL
 NOHA
 RIZOTO
 KLÁVESNICA
 OKNO
 OKO
 RUKA

Lukáš Štefek, 6.A

TAJNIČKA

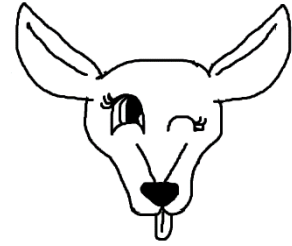
Čo dáva manžel manželke na ruku?	1.															
Čo potrebujeme k telefonovaniu?	2.															
Čo nás chráni pred dažďom?	3.															
Čo je najvyššie zviera Afriky?	4.															
Tajnička: PRI MORI JE																

Matias Repiský, 5.A

Ostrov fantázie

Ríša fantázie bola na malom ostrove, veľmi ďaleko od ostatných ostrovov.

Zvieratá, ktoré až doteraz kráčali, začali lietať, a vtáci zase chodiť. Tie zvieratá aj rozprávali a keď chceli, tak mohli splynúť s okolím, a preto sa mäsožravcom tak ťažko lovilo.

Vtáci sa však v tejto krajine nemohli maskovať a boli preto nespokojní. Antilopa ich ľutovala a prezradila im čarovné slová, ktoré im pomohli splynúť s okolím.

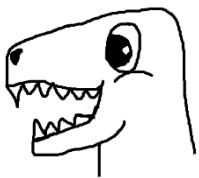
V ten deň zvieratá akoby zmizli z ostrova. Život na ostrove bol odvtedy veľmi smutný. Rybárske lode tam prestali plávať, lebo si mysleli že ostrov je opustený.

Jedného dňa prišli silné vlny a zaplavili ostrov. Zvieratám nikto neprišiel na pomoc, lebo nik nevedel, že tam niekto žije.

A takto skončil krásny ostrov s krásnymi zvieratami.

Ema Piknová, 4.A

Ostrov fantázie

Niekde uprostred Tichého oceána sa nachádza ostrov. Rastie tam veľa zmutovaných stromov. Zvieratá majú dve hlavy. Medzi nimi žijú drak Falko a dinosaurus Rex.

Od malička sú ako bratia. Chodia spolu na lov a objavujú ďalšie neuveriteľné tvory ostrova. Medzi ne patria víly, kobyľky, dvojhľavé kone. Falko a Rex s nimi denne bojujú, ale s vílami sa majú radi. Drak Falko lieta po oblohe a pozoruje krásu ostrova.

Ostrov vyzerá fantasticky. Sú tam vodopády, ktoré sú dlhé až k nebu. Vo vode sa nachádza veľa hrôzostrašných, ale zaujímavých rýb. Veľa živočíchov sa nimi živí. Dinosaurus Rex požiera koruny stromov, ktoré zakaždým zázračne dorastú. Z mäsožravca sa stal za pár rokov bylinožravec.

Všetci spolu nažívajú radostne a v harmónií. Majú sa radi.

Adrián Frišlovič, 4.A

Ostrov detskej fantázie

Na svete je ríša a nazýva sa Ostrov fantázie. Skrývajú sa tam fantázie všetkých detí sveta. Škoda, že je taký malý. Ale na to, že je taký malý, tak sa tam zmestilo toľko fantázie až bol nádherný. Rodičia majú veľa práce a povinností, a preto majú menšiu fantáziu ako deti. Aj preto nazvali tento ostrov Ostrov detskej fantázie.

Deti na ostrove sa nemali čoho báť, lebo ostrov strážia Dobrovíla. Jedného dňa sa objavil na ostrove Zlobor, ktorý chcel ukradnúť všetkým deťom fantáziu. Chcel, aby na svete nebola žiadna fantázia a aby boli všetci smutní. Všetky deti sa však s ním pustili do boja a spolu s nimi aj Dobrovíla a celý ostrov. Lenže Zlobor tie detské fantázie, ktoré sa mu už podarilo ukradnúť, mal vo svojom sklenenom hrnčeku. Ale deti mali plán. Dobrovíla bola za ním, ukradla mu hrnček, rozbila ho a všetky fantázie sa vrátili naspäť. Na koniec Zlobor utiekol. Všetky deti aj s Dobrovílou boli veľmi šťastné a veselé.

Tamarka Šimková, 4.A

Ostrov fantázie

Kde bolo tam bolo, bolo jedno údolie nazývané Minecraft. V dedine Minecraft bolo všetko štvorcové. Ľudia, domy, jedlo, ba aj more. Ľudia dokonca chovali štvorcové zvieratá.

V dedine žili traja odvážni bádatelia, ktorí ako prví na svete objavili diamanty. Ak si dobre spomínam, tak sa volali Steve, Alex a o tom treťom nebudem ani rozprávať, lebo ten tretí nebol veľmi dobrý a objavené diamanty predával na čiernom trhu.

Okrem ľudí žili v Minecrafte aj príšery, ktoré dokázali premeniť ľudí na zombíkov, a zlá víla menom Herbrine.

Steve a Alex boli veľmi dobrí a snažili sa všetkých postupne zachrániť pred zlými silami.

Každý deň, keď sa začalo stmievať, všetky strašidelné príšery –

skleton, streper, zombíci a iná háved' – začali vychádzať von. Na to boli ale obyvatelia Minecraftu zvyknutí.

Jeden deň bol však nepredvídateľný.

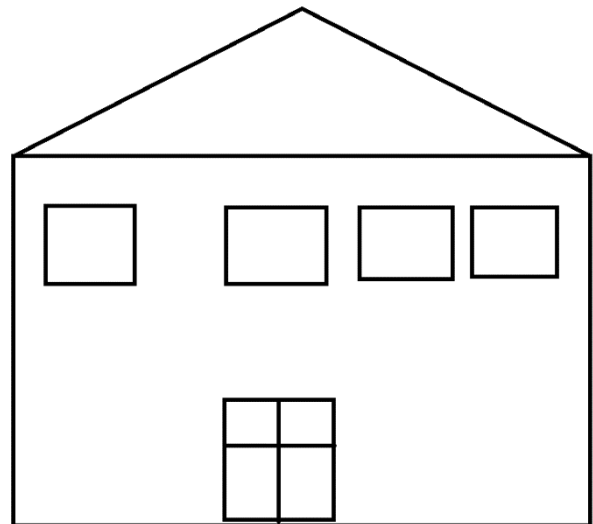
Slnko zapadlo a Alex so Steevom sa nestihli schovať. Zrazu jeden zombík nečakane pohryzol Alexa. Chalani boli vonku a vôbec si ho nevšimli. Steeve však mal lekárske skúsenosti a okamžite dal Alexa do poriadku.

Alex so Steevom viedli s príšerami dlhý a neľahký boj. S veľkou snahou bojovali, pokiaľ všetky príšery neporazili. Nakoniec všetko dobre dopadlo.

Allan Ort-Mertl, 4.A

Ostrov fantázie

V jednej krajine, kde sa piesok lial a voda sypala, stál krásny domček. Nad ním boli oblaky, z ktorých padali kvety. Hneď vedľa domčeka bolo more, kde bývali zelené delfíny. Nad morom poletoval každý deň slon a stále hovoril: „Alahu, daj vlahu, Alahu, daj vlahu.“ Raz z domčeka vyšiel ružový poník a pýtal sa slona: „Hej, slon, prečo stále spievaš Alahu, daj vlahu? Slon na to: „No, lebo to more je také teplé, že chcem aj niečo na osvieženie.“ Keď to poník počul, tak povedal: „Podme pozrieť na Severný pól!“ „No dobre! Tak zleť nižšie, ja ti naskočím na chrbát a ideme!“ povedal slon. Keď prišli na Severný pól, drkotali sa od zimy až slonovi zamrzli uši. Nemohol nimi hýbať a treskli dole. V tom poník vraví: „Musím nám pričarovať teplé oblečenie, aby sme nezamrzli.“ Zrazu si slon uvedomil, že sa pod nimi niečo hýbe. Až keď sa pozrel lepšie, s hrôzou zistil, že sa vezú na chrbte obrovskej veľryby. Ale tá ich na počudovanie odviezla bezpečne až domov. To bolo radosti, keď sa vrátili do rodného kraja. Až potom zistili, že všade dobre, ale doma najlepšie.

Laura Vrabčková, 4.A

Ostrov fantázie

Konečne som sa vrátil zo školy. Rýchlo som si urobil úlohy a rozmýšľal som, čo budem teraz robiť.

„Mário, máš už všetko hotové?“

„Áno, mami.“

„Tak sa môžeš chvíľu hrať.“

„Dobre, mami.“

Rozhodol som sa, že sa budem hrať s legom. Asi si postavím ostrov. Áno. Tak som začal stavať. Najprv som si postavil dom, potom dva. Aj obchod. Hasičská stanica tam nesmie chýbať. Úrad, trh, domy. Ako nazvem túto ulicu?

„Je čas ísť do postele!“ začul som otcov hlas.

„Dobre, už idem.“

Ešte som dostaval posledných pár kociek, položil som ostrov na modrú deku. V mojich očiach plával. Prezliekol som sa do pyžama a išiel som spať. Ráno som sa tešil, ako sa s ostrovom zahrám. Ale čo to? Jeden dom bol prevrátený. A banka? Vykradnutá!!! Zmizla plná truhlica diamantov...

„Mário, pod' vyniesť smeti!“

„Áno, už idem!“

Keď som sa vrátil, všetky autá boli bez kolies. Čo sa mohlo zase stať?

„Mário, pod' utrieť príbor!“

„Dobre!“

Keď som sa vrátil, všimol som si, že mi zmizla figúrka šerifa. Ako je to možné?! Po raňajkách som nad tým rozmýšľal. Možno to bol šerif, ktorý ukradol poklad a odmontoval všetky kolesá, aby ho nemohli prenasledovať. Ale načo by prevracal dom?

Obed som ani poriadne nejedol, stále som rozmýšľal nad tými otázkami, ktoré som si nevedel vysvetliť. Ani som sa nenazdal a bol večer, keď som išiel malému bratovi Jakubovi do izby zavrieť okno. Všimol som si, ako sa zo spánku usmieva a v ruke drží šerifa...

Mário Frimm, 4.A

KAMÁRÁTKY MYŠKY

Po dlhej dobe sa stretli dve myšky. Volali sa Hryzko a Miška a mali si veru čo povedať. Miška sa dozvedela, že Hryzko býva v starom strome na lúke. Jeho domček je pekný a útulný, žije si tam dobre. Hryzko zase zistil, že Miška býva v jednom dome v meste. Má tam veľa jedla a tiež si tam žije dobre.

V iný deň sa myšky stretli opäť. Tentoraz na lúke, kde bolo veľa voňavých a pekných kvetov. Hryzko povedal: „Ahoj, Miška.“ A Miška mu odpovedala: „Ahoj, Hryzko, čo tu robíš?“

„Ja som sa išiel poprechádzať a vyvetrať na čerstvý vzduch,“ riekol Hryzko.

„A ty? “ „Ja som sa tiež išla vyvetrať a zároveň natrhať kvety do môjho domčeka,“ povedala Miška.

Tak sa chvíľku po lúke prechádzali a vtom Miške napadlo: „Hryzko, čo keby sme si niečo naplánovali? Niekedy k tebe prídem na návštevu a poriadne sa porozprávame.“

„Áno, to je super nápad,“ povedal Hryzko, „kedy sa stretneme?“ „Asi tak o týždeň, lebo idem na dovolenku,“ povedala Miška. „To je ale náhoda! Aj ja idem na dovolenku!“ skríkol Hryzko.

Hryzko išiel na dovolenku k veľkému jazeru a Miška k malému jazierku. Obaja však strávili perfektný týždeň. Hryzko bol na jazere, kde bola čistá voda, malé vlny, na ktorých sa dalo výborne jazdiť na nafukovačke.

Miška zase stále plávala a potápala sa pod vodou. Hrala sa s nafukovacím kolesom a plávala vo vlnkách.

Dovolenkový týždeň ubehol veľmi rýchlo a Miška sa vybrala k Hryzkovi. Zaklopala na dvere, Hryzko rýchlo otvoril: „Ahoj, Miška! Už som ťa čakal, poď ďalej.“ Miška pekne pozdravila, šupla dovnútra a pohodlne sa usadila na sedačku ku krbu. Hryzko uvaril čaj a dlhé hodiny si obaja rozprávali príhody z dovolenky. Rozprávali sa celú noc, až kým nezaspali a pokojne snívajú o tom, aké dobrodružstvá ich ešte čakajú.

Sebastian Ort-Mertl, 5.A

S E N

Jedného krásneho rána som sa zobudil, bola práve nedeľa a vyzeralo to na pekný deň. Zrazu som si však uvedomil, že niečo nie je v poriadku. Všetko okolo mňa bolo obrovské! Nevedel som, čo sa stalo a bol som veľmi vystrašený. Všade, kam som sa pozrel boli neskutočne veľké veci. Ceruzka na stole bola ako panelák, okno vyzeralo ako obloha a moja posteľ ako nekonečný oceán.

„Ako je to možné?“ pýtal som sa sám seba a vôbec som nerozumel tomu, čo sa dialo.

Zrazu sa otvorili obrovitánske dvere a v nich stál úplne mega obor. Bol oveľa väčší, ako si viete vôbec predstaviť. Niečo zakričal a až vtedy som pochopil, že je to môj otec, ktorý ma prišiel zobudiť. Problém bol v tom, že medzi tými obrovskými vecami som bol malý ako zrnko

piesku. Samozrejme, otec ma nevidel, a tak s ohlušujúcim rachotom zavrel za sebou dvere a vybral sa ma hľadať.

O pár minút sa dvere znovu otvorili a v nich stála obryňa. Urobila veľký krok a všetko sa začalo triasť. Ja som tak nadsakoval, že som skoro spadol z postele. Bol som totálne vydesený, vtom sa však stalo niečo nečakané. Otvoril som oči a moja milá mama mi vraví: „Jakubko, vstávaj. Už je ráno, ideš do školy.“

Uff, bol to iba sen!

Jakub Leška, 5.A

KAMARÁTSKE ZVIERATÁ

Kde bolo tam bolo, za siedmimi horami a siedmimi dolinami, pri malom lesíku žili zvieratá. Spokojne si nažívali líška Líštica, medveď Karol, zajac Hopík, vtáčik Jarabáčik a motýľ Emanuel. Všetci sa mali radi a pomáhali si navzájom. Každý deň sa spolu hrali, skákali a behali.

Jedného krásneho slnečného dňa sa do lesa zatúlal psík Dunčo. Nevedel nájsť cestu domov, a tak len smutne blúdil po lese. Už sa blížila noc, Dunčo nevedel, čo má robiť, tak si sadol k stromu a zaspal.

Keď sa zobudil, slniečko už vykúkalo, vtáčiky štebotali a aj ostatné zvieratká sa začali pomaly zobúdať. Psíček teda zakričal: „Pomôc! Pomôc! Pomôžte mi niekto, ja som sa stratil a neviem nájsť cestu späť!“

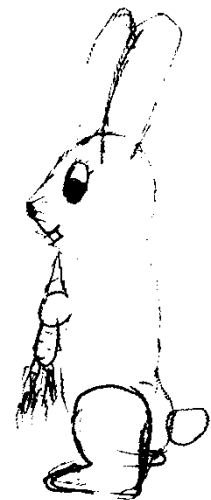
„Počujete to? Niekto volá o pomoc. Poďme ho nájsť a pomôžme mu!“ navrhlo jedno zo zvieratiek. Zvieratká okamžite vyskočili na rovné nohy a spoločne zašli do lesa. Tam sa rozdelili, aby sa im lepšie hľadalo. Líška išla s medveďom, zajac s vtáčikom a motýľom.

Zrazu líška s medveďom zvolali: „Aha, aha! Niekoho sme našli! Kto si?“ „Volám sa Dunčo,“ riekol psík. „Zablúdil som tu. Pomôžete mi prosím?“

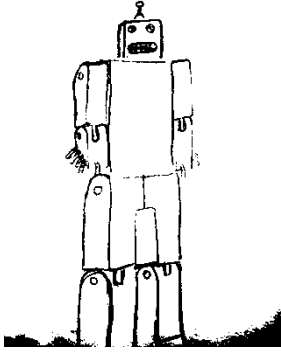
„No jasné,“ povedali zvieratká. Dunčo dodal: „Hľadám svoju mamičku, je mi smutno.“

„Tak poď, ideme ju nájsť,“ povedal kamarátsky medveď.

Psíkovi hneď bolo veselšie, keď vedel, akých má skvelých pomocníkov. Nešli ani veľmi dlho, keď Dunčo zrazu skríkol: „Aha! Tam je moja mamička!“ Tá Dunča už dlho hľadala a keď ho zbadala, od radosti sa rozplakala. Dunčo sa kamarátom poďakoval a odišiel s mamičkou domov.

Natália Šibalíková, 5.A

SCOTTI A JEHO DOBRODRUŽSTVO

Jedného dňa išiel chlapec menom Scotti nazbierať kamienky do praku. Našiel dvanásť pekných kameňov, ale ako ich zbieral, potkol sa a udrel sa do hlavy.

Po desiatich minútach ho našli jeho susedia ležať na studenej zemi. Odviezli ho k maminke, ale keďže mu nebolo dobre, rozhodla sa ísť s ním do nemocnice, ktorá sa volala Krafáre.

Po všetkých potrebných vyšetreniach sa zistilo, že Scotti má narazenú lebku a možno aj poškodený mozog. Zrazu videl veci, ktoré iní nevideli.

V nemocnici sa rozhodli, že si ho nechajú na pozorovanie. Na ôsmy deň chcel Scotti ujsť, lebo mu bolo smutno za rodinou. Pri úteku však zabľúdil a zrazu sa ocitol až na dvanástom poschodí. Otvoril dvere, ktoré mu prvé padli pod ruku a zrazu sa pred ním zjavili tri portály. Nad jedným bolo napísané Legoland, nad druhým Všetkoland a tretí sa volal Maškrtáňa. Všetky ho k sebe priťahovali magickou silou, bolo ťažké vybrať si len jeden. Napokon si Scotti vybral Legoland, pretože mal veľmi rád lego a vedel z neho postaviť skoro všetko. Keď vstúpil do Legolandu, privítali ho Legohomer a Legomarge. Scotti si hneď šiel vyskúšať, čo všetko sa dá v Legolande postaviť. Zostrojil veľa vecí, ale najlepší zo všetkých bol robot.

Scottimu sa v Legolande síce veľmi páčilo, no napriek tomu sa mu aj naďalej veľmi cnelo po rodine.

Po krátkom čase úspešne našiel portál do reality, ale keď doň vstúpil, zjavilo sa pred ním čarovné bludisko. To malo tri konce, ale len jeden viedol domov. Scotti si počínal výborne, napriek tomu vošiel do nesprávneho konca. Ten viedol k druhej úlohe. Musel poskladať Beethovena zo stovky odtieňov ružovej. Zvládol to ľavou zadnou a potom už bez problémov našiel správny východ z bludiska.

Keď sa ocitol späť v realite, všetkých sa pýtal, koľko dní bol preč. Nechápavo mu oznámili, že bol stále v nemocnici a tvrdo spal.

Matias Repiský, 5.A

KRAJINA OBROV

Kde bolo tam bolo, bola raz krásna krajina, ktorá sa volala Krajina obrov. Krajina to bola síce prenádherná, ale obri, ktorí tam žili, boli veľmi zlí a krutí.

Jeden z nich tam však nezapadal. Volal sa Buce a bol dobrý. Vo voľnom čase pracoval so snami. Chytil ich, prezeral si ich a skúmal, čo všetko sa môže ľuďom snívať. Buce nemal kamarátov ani nikoho iného, kto by sa s ním sem-tam porozprával.

Jedného dňa sa však šťastie usmialo aj naňho. Na potulkách lesom našiel malé dievča, ktoré bolo celé premrznuté. Obor neváhal a zobral si dievča domov.

Keď sa dievčatko prebudilo, myslelo si, že Buce ju chce zjesť. On však deti nejedával, a tak sa z nich stali priatelia.

O pár dní však zlí obri zacítili človečinu. Opýtali sa Buca: „Obor! Ty máš doma človeka?! Buce odpovedal: „Veru nemám! A aj keby som mal, vám ho nedám! Ľudia nie sú na jedenie,

nájdite si niečo iné!“ Ostatní obri mali práve dobrú náladu, a tak napriek tušeniu, že Buco niečo skrýva, odišli po svojom.

Bucova dobrota sa však čoskoro prejavila a jeho hrýzlo kvôli dievčatku svedomie. Nechcel klamať ostatných a nakoniec priznal, že stretol malé dievčatko, ktoré sa volá Mária, býva uňho doma a v žiadnom prípade nie je na jadenie.

Najprv sa zlí obri hnevali, ale napokon si Máriu aj oni obľúbili a už sa nikdy necítili tak osamelo a smutne, lebo Mária priniesla do ich životov šťastie a smiech.

Tamara Švárová, 5.A

ZMRZLINOVÝ LES

Kde bolo, tam bolo, bol raz zmrzlinový les. Všetci v ňom vedeli lietať. Bol to najväčší les v celej Európe. Bol to úžasný les, lebo stromy boli zo zmrzliny a kvety z kornútkov. V tých kornútkoch bola roztopená zmrzlina a tráva bola z cukrovej vaty.

Blízko lesa bola dedinka so zdravým jedlom, v ktorej žili víly. Skoro všetky víly z tej dediny boli tlsté, tlsté, tlsté, lebo jedli jedlo zo zmrzlinového lesa. Okrem mňa. Iba ja som bola chudá, lebo iba ja som jedla zdravé jedlo z našej dedinky.

Raz mi mama (macocha) povedala, nech idem zasa nazbierať jedlo zo zmrzlinového lesa. Zmrzlinu a cukrovú vatu. Škoda že bola noc a spln, lebo vždy keď je spln, víly nevedia lietať a na zemi sa stratia. Išla som dlho a zbadala som kvetinový dom. Utekala som k nemu a rýchlo som nazbierala kvety, aby ma nikto nevidel.

Zrazu som počula hlas vychádzajúci z domčeka, ktorý mi povedal že som sa stratila. A mal pravdu. Vyliezla som na strom a počkala do rána. Ráno sa celá dedina rozhodla ísť do lesa zbierať kvety, trávu a halúzky zo stromov.

Stretla som jednu rodinku a opýtali sa ma, či by som nechcela u nich bývať. Bola to chudá rodinka a nikto z nej nemal rád sladkosti. Presne ta ako ja. „Tak prečo by som nemohla u nich zostať?“ spýtala som sa sama seba. Macocha ma aj tak nemala rada a určite za mnou plakať nebude.

Zostala som teda u nich a tak žijeme šťastne, snád' až naveky.

Zuzana Kovárová, 5.A

Z E L E N I N O V Á D E D I N K A

Bola raz jedna dedinka, ktorá sa volala Jakubov a na jedenie v nej predávali v len zeleninu.

V dedinke žilo dievčatko a jej tatko bol šéf Coop zeleniny. To dievčatko sa volalo Tekvica, ale jej tatko jej hovoril Mrkva. Ju to veľmi hnevalo. No potom jej začali všetci hovoriť Mrkva a to ju nahnevalo ešte viac. Chcela situáciu nejako riešiť, tak išla do kostola, keď pán farár hovoril o nadprirodzených bytostiach a o tom, ako sa stať kúzelným. Farárovi niekto neveril, ale Tekvica išla jeho kúzla skúsiť.

Recept: múka, žuvačka, mlieko a med, zamiešať. A vyšlo to. Dostala schopnosť zmrazovať, lietať a chrliť oheň z úst. Keď na druhý deň vyšla von a všetci jej hovorili Mrkva, tak sa rozčúlila, že zamrazila všetkých v celej Európe.

Potom išla do Malaciek. Vošla do malinového Dráčika a tam si zobrala všetko, čo chcela. Potom išla do pomarančového Nay elektrodomu, kde si vzala pár telefónov, tabletov, notebookov a počítačov. Potom išla domov a všetkých rozmrazila chrlením ohňa.

To však nemala robiť, lebo všetci jej zase hovorili Mrkva. Tentokrát ju to však nahnevalo trikrát viac ako predtým a odpadla do fantastického spánku. Snívalo sa jej o tom, že bola v takej dedinke, kde bolo všetko zo slaného a sladkého. Domy boli z Bebe keksov a strechy poliate čokoládou. Zem bola z čipsov, pršali cukríky Skittles a sneh bol z cukrovej vaty.

Prešiel deň a Tekvica sa zobudila vo svojej posteli. Vyšla von a zase počula: „Ahoj Mrkva, čau Mrkva, pozri tam je Mrkva.“ Veľmi, veľmi sa hnevala a doma skúšala miešať všelijaké elixíry. A podarilo sa jej to! Vyrobila magický elixír, ktorý premenil sladko-slanú dedinu na jej rodisko – Jakubov. Bola tam celá jej rodina, kamaráti a známi. Zo všetkých Jakubovčanov ale mala čarovné schopnosti len ona, a tak ju zvolili za kráľovnú Jakubova.

Tak sa Mrkva, teda Tekvica, premenovala na jej výsosť Tanitu. Potom zazvonil čokoládový zvonec a rozprávky bol koniec.

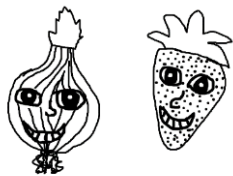
Tanita Navara, 5.A

Krátke zamyslenia Timoteja Slaninku (6.A)

Zamyslenie prvé...

Ja viem, že naj zábava je sedieť pri počítači a hrať hry. My to máme ako relax a naši rodičia sa za to na nás hnevajú. Ale čo nás okrem školy, do ktorej chodiť musíme, a športu vlastne zaujíma? Pozrime sa z okna do záhradky – či už našej alebo babkinej. Veď pomaly nerozoznáme mrkvu od petržlenu, kaleráb od zeleru alebo hrášok od fazule! A to nehovorím o zvieratkách, ktoré voľakedy bežne žili na našich dvoroch. Hovorí niekomu niečo hrdlička, holub, morka? No možno niektoré áno. Ako mäso na tanieri!

Musíme sa aj my všetci starať, aby to všetko zostalo aj u nás na dvore a záhrade, keď budeme dospelí. Tak hurá do toho, kamaráti!

Zamyslenie druhé...

Aj vy ste si všimli, že skoro každý deň nás na ceste do školy, zo školy, na ulici, skrátka, v celej dedine sprevádzajú psy, ktoré nevedia prečo tam sú?

Nevedia o žiadnej chybe, ktorú spravili, a predsa sú na ulici! Kto im to spravil, že sú z nich zrazu bezdomovci?! Kto? No predsa ľudia! Ale akí sú to ľudia?

Ja sám mám zlú skúsenosť. Pohrýzol ma totiž pes. Ale ten nebol túlavý, bola to len nezodpovednosť dospelých, že ma neuchránili. Nanešťastie, neskončilo sa to len mojou bolesťou. Doteraz mám trochu strach, keď vidím cudzieho psa. Zároveň je mi ale ľúto aj tých psíkov, ktorí už nemajú svojich blízkych, pretože tí sa ich zbavili.

Čo čaká na opustených psov? V lepšom prípade útulok. Tam budú čakať na lepších pánov a keď budú mať šťastie, nájdu svoj krajší domov.

Zamyslenie tretie...

Utečenci

Zamyslime sa aj my – deti – nad problémom, ktorý sa dotýka aj nás. Budme tolerantní k ľuďom, ktorí potrebujú našu pomoc. Veď medzi nimi sú aj také isté deti ako my. Len hovoria inou rečou a majú inú farbu kože. Neprišli k nám dobrovoľne, priviedli ich sem rodičia a určite sa ich nepýtali, či chcú ísť alebo nie. Sú tu. Preto im pomôžme, možno je medzi nimi náš budúci kamarát, ktorého niekedy počas nášho života ešte len stretneme.

Dobrodružstvo v lese

Vybral som sa jedného dňa na prechádzku do blízkeho borovicového lesa. Bola práve jar, a tak bolo počuť veľké množstvo vtáctva. „Čvirik, čvirik!“ ozývalo sa z každej strany. Predieral som sa čoraz hlbšie do lesa, až ma zaujal jeden veľký mohutný strom. Bol som vyčerpaný, a tak som si rozprestrel pod strom deku, ľahol som si a ani neviem ako, už som aj sníval.

Zrazu som počul ako niekto na mňa volá jemným hláskom: „Cudzinec, spiš?“ Obzrel som sa a zbadal som malú štíhlu postavu. Keďže som o takýchto prípadoch už počul, vedel som, že to musí byť lesná víla, a nielen taká obyčajná, ale priamo dcéra kráľovnej ihličnatých lesov. „Kto si? A čo tu robíš?“ zašvelila tenkým hláskom. Odpovedal som: „Som občanom susednej dedinky Jakubov a ani sám poriadne neviem, prečo som tu.“ Princezná sa zadivila, a išla so mnou ku kráľovnej.

Kráľovnej som porozprával kto som, čo som. Tá sa potešila: „Budeš náš hosť!“ Hneď na začiatku mi ukázala sklad s jantárom. Bol som prekvapený ich dôvtipným lúskačom šišíek. Poháňali ho dve hrdzavé veвериčky. Ďalej som bol prekvapený z mlyna na ihličie, z ktorého sa drť sypala priamo na baliaci pult, kde ho víly balili do malých balíčkov.

Zrazu bolo počuť dupot zajacov a na bránu niekto zaklopal. Bola to kráľovná susedného kráľovstva - Kráľovstva listnatých lesov. Kráľovné sa privítali a odišli do komnaty. Bolo to čudné, ale uvaril som im kávu a doniesol hry: šach a karty. Zahrali si sedmu, kde vyhrala kráľovná listnatého lesa a šach, kde zase vyhrala kráľovná ihličnatého lesa. Chvíľu som sa s obomi rozprával, ale potom kráľovná listnatého lesa prehovorila: „Je mi tu s vami veľmi dobre, ale už musím ísť. Kral'ovať nie je len tak!“ Vtedy som sa rozlúčil aj ja a kráľovnú som pochválil za úžasnú vynaliezavosť. Veľmi som sa potešil, keď sa kráľovná na mňa usmíla so slovami: „Ak nikdy ľudia nevyhodia v lese žiadne smeti, budú mať kedykoľvek u nich dvere otvorené.“

Zobudil som sa s veľmi dobrou náladou, a keď som prišiel domov, celý príbeh som porozprával mojim rodičom. „Vidiš, lesné kráľovstvo vždy rado privíta tých, ktorí nevyhadzujú žiadne smeti. Príroda je skrátka skutočne veľkorysá,“ povedala s tajuplným úsmevom moja mama a mne sa zazdalo, že jej oči vyzerajú tak akosi kráľovsky.

Marek Čiljak, 5.A

Milenci

Na konci dediny domček stál.

V ňom krásna deva bývala.

Už veľa dní bola bez seba.

Nevedela sa dočkať vydaja.

Už dávno ľúbila švárneho Janička,

jemu sa páčili jej milé líčka.

Ich láska ďaleko nemala páru,

nebolo medzi nimi žiadneho sváru.

Krásne meno deva mala,

Júliou sa nazývala.

Tajne zaliečal sa jej starý pán,

ktorý okrem bohatstva aj zlostné srdce mal.

Jedného dňa Júlia pánovmu nátlaku podľahla.

Po čase zistila,

že pri tomto násilí

dieťa počala.

Dlho túto neveru nemohla skrývať,

musela sa svojmu Jankovi priznať.

Mládenec však veľkú krivdu pocítil,

Júlii hneď na tom mieste ublížil.

Schytil nôž a bodal do tela mladého,
nenávisť ovládla mládenca švárneho.

Bodal a bodal, Júlia bledla,
až sa mu mŕtva k nohám zviezla.

Nevedel Janičko čo si má počať,
oči mu nenávisťou prestali blčať.

Objímal milej bezvládne telo,
srdce mu za stratenou láskou mrelo.

Chcel byť s ňou opäť, navždy a stále,
schytil nôž a prebodol svoje srdce mladé.

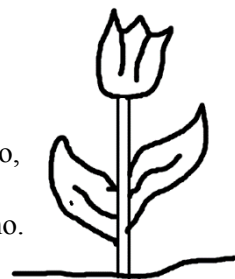
Nedokázal žiť bez svojej lásky
a nosiť na tvári obraz masky.

Už nechcel žiť ten chlapec milý
a nosiť v srdci pocit viny.

So svojou milou chcel byť znova
a vedel, že len takto sa ich srdcia spoja.

Našli ich ležať vo vrúcnom objatí,
všetci v okolí boli z toho činu dojatí.

Na tomto mieste vyrástol statný strom,
ako spomienka na mladých milencov.

Slepá láska

Čaro lásky srdce neodmieta,
mužská sila ženu stretá.

Žena lásku, srdce nedá,
muž ju bozká, bo je bledá.

Žena bozk mu opätuje,
nakoniec to oľutuje.

Mužská sila srdce nemá!
Žena bola zaslepená.

ôsmaci

Balada o rozbitej hračke

Pod stromčekom z balíka
vykukol noštek z macíka.

Vyskočil on celý von,
s Jurkom sa tešili navzájom.

Spolu sa pekne hrali,
huncútstvá oni vystrájali.

Behali ,skákali,
snehuliaka stavali.

Večer pekne potichučky,
čítali si rozprávočky.

Jurko vstane z postele,
kričí naňho vesele.

Macík leží nehybne,
Jurko znova vykríkne.

„Vstávaj, maco, už je čas,
hrať sa so mnou opäť zas!“

Nahnevane príde k nemu,
robí preto všetko zlé mu.

Šklbne rukou po prvý raz,
až macíkom prejde mráz!

Šklbne rukou po druhý raz,
popukajú stehy mu zas!

Šklbne rukou naposledy,
Jurko ostal celý bledý!

Ruka v ruke ostala,
už len spomienka,
na macíka ostala.

Peter Martinka, 6.A

Desatoro pre pokoj v škole

1. Lenivosť pol zdravia
2. Čo môžeš urobiť dnes odlož na zajtra a získaš deň voľna
3. To, že pracujú iní neznamena, že musíš pracovať aj ty
4. Práca, ktorá sa nespraví sama, si nezaslúži tvoju pozornosť
5. Stratenu chuť na cestu do školy nehľadaj
6. Kto nič nerobí, nič nepokazý
7. K úlohe sa stavaj tak, aby sa aj ostatný mali kde postaviť
8. Pokiaľ ti niečo zle vysvetlia, nemôžeš dobre odpovedať
9. Škola nie je domov a preto sa v nej nezdržuj celý deň
10. Školy sa neboj, a kludne si v nej ľahny

Zdroj: Internet

Autor týchto výrokov sa nimi určite aj riadil, a preto je jeho pravopis na mizernej úrovni. Skúste sa zabaviť, ale v skutočnom živote sa pre istotu riadte zdravým rozumom.

INTERVIEW

Prinášame rozhovor s pani učiteľkou **Veronikou Kiseľovou**.

Obľúbená farba?

Čierna a sivá.

Aký štýl hudby počúvate?

Alternatívna hudba.

Aké zvierá ste chceli mať ako malá?

Jednorožca.

Vaša vysnívaná práca okrem učiteľky?

Učiteľka tanca.

Máte domáceho maznáčika?

Zatiaľ nie.

Čo robíte najradšej vo voľnom čase?

Tancujem, čítam knihy a pozerám psychologické filmy.

Aké sladkosti obľubujete?

Kyselé cukríky.

Kam by ste sa chceli presťahovať?

Na Nový Zéland.

Baví vás aj iný jazyk okrem anglického?

Srbský, ruština a taliančina.

OSEMSMEROVKA

Marcus Tullius Cicero: Izba bez kníh je...

Koniec citátu:

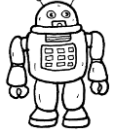

blamáž bôčik
brzda detičky
dvere hruda
monštrum
pomsta vinár
zrkadlo

A	P	O	M	S	T	A	Z
K	D	O	U	B	T	A	R
Ž	E	E	R	E	V	D	K
Á	L	Z	T	V	K	U	A
M	D	O	Š	I	I	R	D
A	B	E	N	N	Č	H	L
L	Z	D	O	Á	Ô	K	O
B	U	Š	M	R	B	E	Y

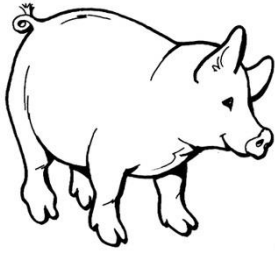
Tomáš Martinec, 7.A

Šifrovačka

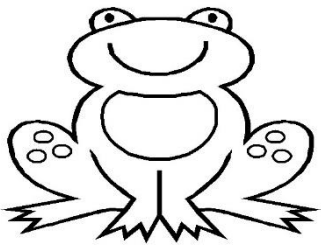
Pod obrázok napíš začiatkové písmeno toho, čo je na obrázku.

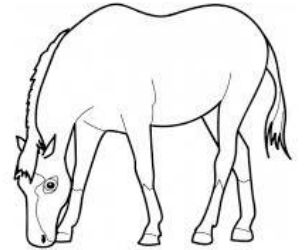
Spájačka

DOG

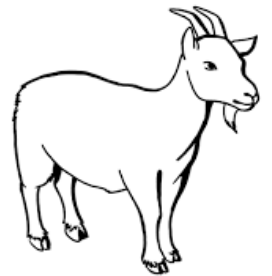
GOAT

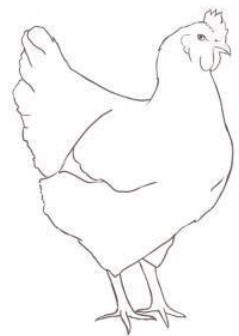
CAT

HORSE

FROG

CHICKEN

RABBIT

PIG

Šifrovačka

Á $5+3=$

N $5-3=$

V $6+8=$

O $11-7=$

C $3+4=$

E $6-1=$

K $6+7=$

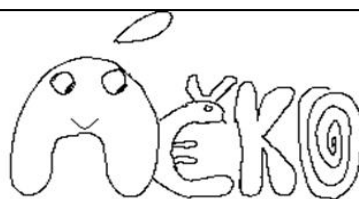
Ľ $1+9=$

15	5	10	13	8		2	4	7

Peter Martinka

PREP

Vážená pani učiteľka, prepáčte, ale na túto vyučovaciu hodinu nie som pripravený.

Meno:

Dátum: Predmet:

*Nemáš pomôcky a domácu úlohu ti zjedol pes? NEVADÍ! Máme pre teba náhradné riešenie. Vystrihni si „PrepÁčko“, riadne ho vypíš a odovzdaj učiteľovi na hodine. Odovzdaním „PrepÁčka“ získavaš imunitu, to znamená, že nedostaneš poznámku. Upozorňujeme ťa, že „PrepÁčko“, **nesmieš použiť pri písomkách, diktátoch alebo pri ústnej odpovedi!***

Zažili sme vďaka našej škole

september 2016 – február 2017

EXKURZIA v BA - 3D tlačiareň, Staré Mesto, Dopravné múzeum – spojili sme vyučovanie informatiky a dejepisu do jednej exkurzie v Bratislave.

PROJEKT SOLARSYSTEM – Slnko a pás asteroidov sme na jeden deň preniesli z vesmíru na náš školský dvor. Zážitkové učenie bolo super.

PROJEKTOVÉ VYUČOVANIE v prvouke – malí výskumníci skúmali plodiny aj pod lupou.

ÚRAD OMBUDSMANKY u nás na škole – vzdelávanie vo finančnej gramotnosti.

PROJEKT „Techniky sa nebojíme“ pokračoval – vyrábali sme eko oddychovú zónu a záhradu z paliet.

EXKURZIA v School & Kovo-Halla s.r.o – pozreli a vyskúšali sme si opracovanie a spracovanie kovov.

Exkurzia do dielni jakubovských remeselníkov - zážitkové vyučovanie v predmete technika.

NÁVŠTEVA v Dome Svitania n.o. – super veci super ľudí.

MEDZINÁRODNÝ deň knižníc prvostupniarov – užili sme si dramatizované čítanie s p. Mrkvičkom.

KNIŽNÁ ŠIFRA a šesť stotočných! – spoločne s ďalšími šiestimi školami z rôznych častí Slovenska sme riešili online šifru.

STRETNUTIE generácií – starí rodičia u nás v škole.

HALLOWEEN party v školskom klube - hudba, balóny a sladkosti, to všetko si pripravili pre našich klubákov na halloweenparty pani vychovateľky.

DIVADLO Clipperton – vždy skvelá zábava pre malých aj veľkých. Perfektný mikulášsky darček.

MIKULÁŠ – deviataci prezlečení za Mikuláša, čertov a anjelov + zábava a cukríky.

IBOBOR – Informačné a komunikačné technológie máme v malíčku.

VIANOČNÉ trhy – vyrábame – predávame.

ŠALIANSKY MAŤKO – súťaž v prednese slovenských povestí.

ÚSPEŠNÁ REALIZÁCIA PROJEKTU Techniky sa nebojíme A POĎAKOVANIE – Úspešne sme ukončili projekt „Techniky sa nebojíme, záhradku si postavíme“. Ďakujeme Nadácii Volkswagen Slovakia.

VŠETKOVEDKO – opäť sme boli úspešní v celoslovenskej vedomostnej súťaži **Všetkovedko**.

NÍZKE TATRY – KRPÁČOVO – úspešný lyžiarsky. Nízke Tatry sú úžasné, aj preto sa nám lyžiarsky kurz 2017 super vydaril.

Skúšame nový šport KIN-BALL – nová loptová hra pre všetkých na našej škole.

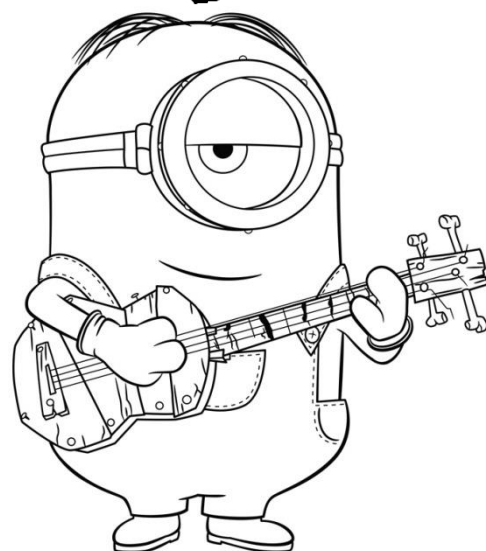
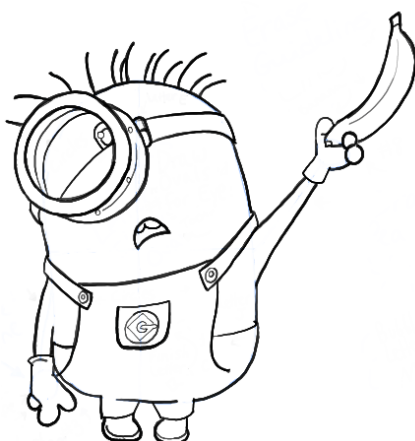
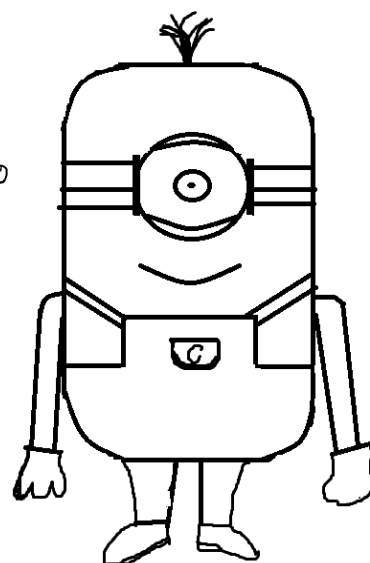
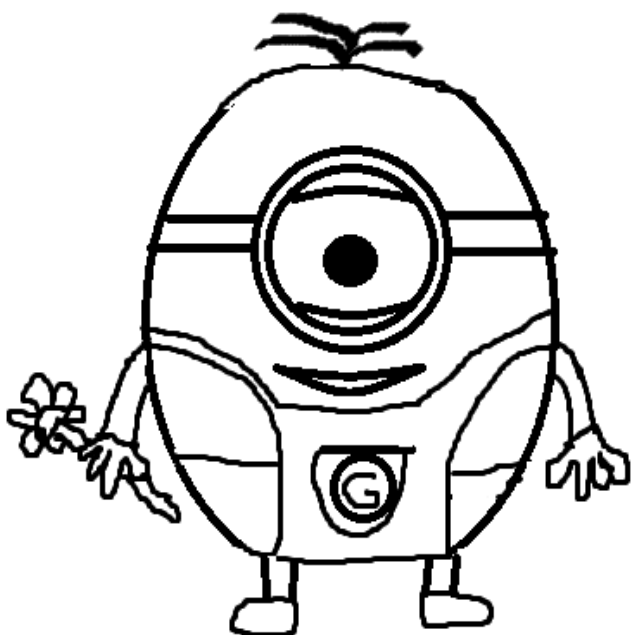
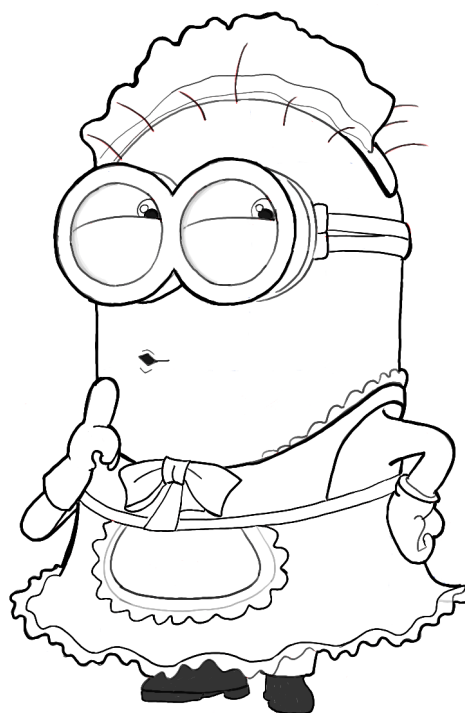
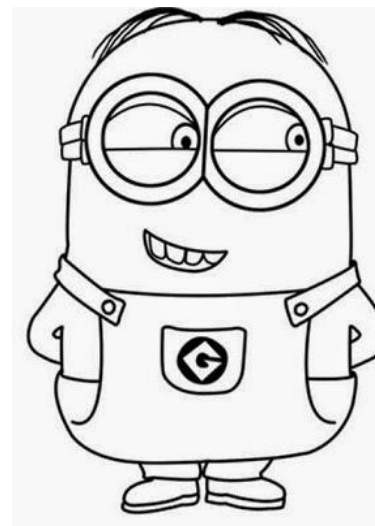
ZÁBAVNÉ ČÍTANIE v marci – aj naši druháci čítajú radi, a keď pri tom majú podľa indícií najst správnu knihu, tak je to ešte väčšia zábava.

KARNEVAL v našom klube – našom klube to žije. Klubáci sa zabávali na karnevale.

ZÚBKOVE PRAMENE 2017 - v posledný februárový deň ukázali naši žiaci, že vystupovanie pred publikom zvládajú na jednotku.

MEDOVÝ DEŇ – deň záhoráckych včelárov – prednáška o sladkom medíku a jeho výrobe u nás v škole.

A ešte nás toho veľa čaká 😊

Vydáva: Základná škola Jakubov, Jakubov 276, 900 63. Áčko vytvorili: Lea Ambrová, Deana Maryniaková, Matias Repiský, Sabina Kubecová, Peter Martinka, Lukáš Štefek, Timotej Slaninka, Sebastián Ort-Mertl, Jakub Leška, Natália Šibalíková, Zuzana Kovárová, Tamara Švárová, Tanita Navara, Ema Piknová, Tamara Šimková, Allan Ort-Mertl, Laura Vrabčeková, Mário Frimm, Marek Čiljak, Oliver Šíra. Mgr. Renata Chmelová, Mgr. Eva Otrubová. Obrázky a niektoré články sú prevzaté z webových stránok.

Za spoluprácu ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom spolupracovali pri tvorbe Áčka.